

Lappilehti

2 • 2015

SUOMEN VAPAAKIRKON LAPIN LÄHETYS

**Jaana palvelee
rukoilemalla**

Lue lisää, sivut 6-7

Fungayi Muzinda muutti kolmisen vuotta sitten Zimbabwesta Sodankylään miehensä työpaikan myötä.

Afrikkalainen ateria ja suomalaista soppaa

Jo vuosien ajan Sodankylän vapaaseurakunnassa on tarjottu ilmainen ateria noin kerran kuussa kaikille halukkaille ruokailijoille. Lokakuun ensimmäisenä tiistaina tarjolla oli suomalaisen sopan lisäksi myös kuuden ruokalajin afrikkalainen ateria, muun muassa sadzaa (maissipuurua), lehtikaalia maapähkinävoisissa ja kapentaa (pieniä kuivattuja kaloja). Moni sodankyläläinen tuli tutustumaan eksoottisiin makuihin.

- Oli hienoa nähdä, että afrikkalainen ruokamme maistui suo-

malaisille. Moni otti toisen ja kolmannenkin kierroksen. Saimme hyvää palautetta ja olemme siitä iloisia ja kiitollisia. Koimme, että yhteinen ateria loi yhteyttä. Tuli olo, että olemme samaa kansaa ja perhettä, kertovat aterian kokanneet Sambiasta viime keväänä Suomeen muuttanut **Justina Musesuku** ja zimbabwelainen **Fungayi Muzinda**.

Zimbabwesta Suomen talveen

Fungayi Muzinda muutti kolmisen vuotta sitten Zimbabwesta

Sodankylään miehensä työpaikan myötä. Perheeseen kuuluvat myös 6-, 9- ja 16-vuotiaat pojat.

- Kuvittelin etukäteen, että muutto Suomeen olisi vaikeaa ja niin se olikin. Tulimme lasten kanssa talvella. Oli pimeää ja kylmää. Emme osanneet kieltä ja kaikki sukulaiset olivat kaukana, hän muistelee.

- Saimme kuitenkin paljon apua ystäviltä, poikamme koulun rehtorilta ja mieheni työpaikan, Kevitsan kaivoksen, yhteyshenkilöltä. He kertoivat säästä, opettivat mitä pitää pukea päälle ja auttoivat sopeutumaan Suomeen. Olen todella kiitollinen tuossa vaiheessa saamastamme avusta, Fungayi sanoo.

Usko Jeesukseen toi Jumalan yhteyteen

Voimavaroja elämäänsä Fungayi ammentaa uskosta Jeesukseen. Kristillisestä taustasta huolimatta usko ei aina ole ollut itsestään selvyyksensä hänen elämässään.

- Kävin Zimbabwessa kristillistä koulua ja olin tottunut kristillisiin tapoihin. Vuonna 2001, nuorena aikuisena ystäväni kutsui minut mukaan seurakuntaan, jossa hän kävi. Kuljin siellä kuusi vuotta, mutta tiesin, etten ole uskossa. Kerran ollessani seurakunnan pienryhmässä ymmärsin, että minun pitää ottaa Jeesus vastaan elämäni. Kerroin sen ryhmän pastorille ja rukoilimme. Tunsin silloin, että Jeesus tuli elämäni ja tuon tapahtuman jälkeen menin myös kasteelle, Fungayi kertoo.

- Pian huomasin, että aloin saada rukousvastauksia asioihin, joita olin pitkään rukoillut. Tärkein muutos oli, että siitä lähtien olen

LAPPILEHTI: SUOMEN VAPAAKIRKON LAPIN LÄHETYKSEN UUTIS- JA RUKOUSLEHTI. ILMESTYY KAKSI KERTAA VUODESSA JA ON ILMAINEN. **TILAUKSET/OSOITTEENMUUTOKSET:** SUOMEN VAPAAKIRKON LAPIN LÄHETYS, PL 198, 13101 HÄMEENLINNA TAI SVK@SVK.FI TAI 010 3288 000. **TOIMITUS/SIVUNVALMISTUS:** RIITTA JA PEKKA TOLONEN. **PAINOPAIKKA:** SUOMEN UUSIOKUORI OY.

tiennyt varmasti, että kuulun Jeesukselle ja Jumala on Isäni, joka huolehtii kaikista tarpeistani! Fungayi iloitsee.

- Moni ajattelee, että voi uskoa Jumalaan ilman Jeesusta, mutta Raamatun mukaan yhteys Jumalan kanssa syntyy vain Jeesuksen kautta, hän sanoo ja toteaa itse kokeneensa sen.

Tie seurakuntaan löytyi

Kotimaassaan Fungayi perheineen oli tottunut käymään viikoittain kirkossa ja osallistumaan seurakunnan vapaaehtoistyöhön. Sodankylästä oli aluksi vaikea

löytää seurakuntaa, jossa olisi ollut ohjelmaa englanniksi, saati perheen äidinkielellä shonaksi. Suomen kielen opetteluun myötä Fungayi tutustui Sodankylän vapaaseurakuntaan, jossa oli samanlaisia piirteitä kuin hänen kotiseurakunnassaan.

- Tulin kerran vapaaseurakunnan tilaisuuteen poikani kanssa. Silloin ei ollut tulkkausta enkä ymmärtänyt paljoa, mutta kun lähdin kotiin minulla oli hyvin rauhallinen olo, Fungayi muistelee. Hän alkoi rukoilla, että englanninkielisiä tilaisuuksia alettiin järjestää.

Viime keväästä lähtien vapaa-seurakunnan sunnuntain tilaisuuksissa ja muulloinkin tarvittaessa on ollut tulkkaus englanniksi. Noin kerran kuukaudessa pidettävien englanninkielisten jumalanpalvelusten suunnitteluun ja toteutukseen Fungayi on osallistunut aktiivisesti. Hän ja Justina ovat myös alkaneet laulaa ja johtaa ylistyslauluja vapaaseurakunnan tilaisuuksissa shonaksi, bembaksi, englanniksi ja suomeksi.

Satu Kettunen

Puhutaan suomea hitaasti

Vuosi sitten Sodankylän kunnantalolla mietittiin paikallisen väen ja maahanmuuttajien kesken, miten voisimme edistää Sodankylään muuttavien kotiutumista paikkakunnalle. Tuolloin syntyi idea Puhutaan suomea hitaasti -ryhmästä, joka alkoi kokoontua vapaaseurakunnan tiloissa.

Ryhmä ei ole suomen kielikurssi, vaan paikka, jossa suomea opettelevilla on mahdollisuus puhua suomeksi, ja myös suomalaiset puhuvat hitaasti ja selvästi suomea. Useinhan keskustelu kääntyy maahanmuuttajien kanssa helposti englanniksi tai muulle kielelle, jota puhujat puhuvat paremmin.

Ryhmän puheenaiheet vaihtelevat osallistujien kiinnostuksen, tarpeiden ja kysymysten mukaan. Tänä syksynä ryhmää on tullut mukaan ohjaamaan opettaja **Anneli Immonen**. Mukana on sekä vasta-alkajia että jo enemmän suomea puhuvia.

Ruotsalainen **Torbjörn Frykberg**, venäläinen **Inna Ojanperä** ja brittiläinen **Sally Ulich** ovat suomen ryhmän aktiivikävijöitä.

Geologina Pahtavaaran kaivoksessa työskentelevää Torbjörniä ei innosta opiskella yksin. Hän

KUVA: FUNGAYI MUZINDA

Sally Ulichin mielestä seurakunnassa kokoontuva suomiryhmä on osoitus käytännön kristillisyydestä ja avusta lähimmäiselle.

käy myös kansalaisopiston suomen kursseilla.

- Olen huomannut, että muillakin on vaikeaa oppia kieltä. Yhdessä suomen opiskelu on helpompaa ja mukavampaa, hän sanoo.

Inna kertoo, että hän haluaa oppia suomea, koska haluaa työskennellä itsenäisesti ja ymmärtää myös suomalaista kulttuuria.

- Aluksi epäilin hieman, kun kuulin, että ryhmä kokoontuu vapaakirkossa. Ajattelin, että mikähän laho se on, mutta kokemus oli positiivinen. En pelkää enää, hän nauraa.

Sally on asunut perheineen Sodankylässä vuodesta 2006 lähtien. Hänen mielestään seurakunnassa kokoontuva suomiryhmä on osoitus käytännön kristillisyydestä ja avusta lähimmäiselle.

- Me puhumme kotona englantia, joten haluan löytää mahdollisuuksia puhua suomea suomalaisten kanssa. Tämä ryhmä on yksi sellainen paikka.

Tällä kertaa Sally on tuonut ryhmään mukanaan tyttärensä nukkekodin kalusteet. Niiden avulla harjoitellaan iloisesti huoneiden ja huonekalujen nimiä ja paikkoja. Mikä on missäkin ja menenkö keittiössä vai keittiöön.

Satu Kettunen

Vuosi sitten kesällä saimme seurakuntana rukousvastauksen, josta kiitämme edelleen. Tornioon Vilppulasta muuttanut suomalais-ukrainalainen pariskunta koki, että Jumala johti heidät juuri tähän seurakuntaperheeseen. **Veijo ja Irina Suonperä** tulivat mukaan tilanteessa, jossa pastorimme oli juuri muuttamassa toiselle paikkakunnalle.

Veijo oli ajatellut, että muutto uudelle paikkakunnalle antaisi tilaisuuden viettää vähän lepoaika seurakunnassa ilman vastuita. Soittotaitoiselle evankelistan kutsumuksella varustetulle miehelle löytyi kuitenkin nopeasti tekemistä, ja syksyllä hänet valittiin vanhimmistoon. Evankelista näkee myös uudessa pakolaisten virrassa ihmiset, jotka tarvitsevat Jeesusta.

Ukrainalainen Irina on muuttanut Suomeen vuonna 2012, jolloin hän avioitui Veijon kanssa. Irina opiskelee innokkaasti suomea, mutta asiat selviävät vielä helpommin englanniksi. Hän kokee tehtäväkseen rukouksella palvelemisen ja palvelee myös *Leipä-kirkossa* yhdessä Veijon kanssa.

Nimi Elämän kirjassa

Veijo Suonperä on alkujaan kemiläinen, mutta asui pitkään Ruotsissa. Hänen neljä lastaan asuu siellä edelleen. Irina on syntynyt Länsi-Ukrainassa Usgordin kaupungissa, lähellä Unkarin rajaa. Hänen 23-vuotias poikansa asuu Ukrainassa.

Veijo ja Irina ovat kumpikin tahtoillaan saaneet ottaa Jeesuksen elämänsä ja hänestä on tullut heille läheinen matkakumppani. Molemmat ovat kokeneet Jumalan avun tilanteissa, joissa inhimillinen toivo on menetetty.

Veijolle hengelliset asiat tulivat tutuiksi ja todellisiksi jo lapsuu-

Rukousvastaus nimeltä Suonperä

nessa, kun hän kävi Pelastusarmeijan pyhäkoulussa ja äidin kanssa Kemian helluntaiseurakunnan kokouksissa. Jeesuksen toisesta tulemuksistakin hän oli kuullut.

- Kerran tulin koulusta kotiin, eikä äiti ollut kotona. Tavallisesti hän oli kotona tai kertoi aamulla, jos oli menossa johonkin. Kun häntä ei kuulunut, etsin häntä kaikkialta ja ajattelin samalla, että nyt Jeesus on tullut hakemaan omiaan ja minä jäin tänne, Veijo muistelee.

Nuorten hiihtoleirillä 12-vuotiaana Veijo teki päätöksen ottaa Jeesus vastaan. Hän oli vähän pettynyt, kun muut eivät kiinnittäneet huomiota näin suureen tapahtumaan.

- Mutta sitten leirin opettaja, **Joonas Kelottijärvi** tuli luokse-

ni ja sanoi, että ”taivaassa enkelit ja Jeesus iloitsevat sinusta Veijo, nimesi on siellä Elämän kirjassa”. Tuosta illasta lähtien Jeesus on ollut elämäni Herra, kärsivällinen ja uskollinen silloinkin, kun minä olen ollut uskonon.

Nimetön sairaus

Irina oli 32-vuotias uskoon tullessaan. Hänen lapsuudessaan Ukraina kuului silloiseen Neuvostoliittoon, joka pyrki olemaan ateistinen valtio.

Työskennellessään sairaalapulaisena Irina sairastui vaikeasti, mutta sairaudelle ei löytynyt nimeä eikä sen vuoksi hoitoakaan.

- Kärsin kovista vatsakivuista ja menin hyvin heikoksi, laihtuin 18 kiloa kuukaudessa. Kun lääkärin eivät voineet auttaa, äiti vei

minut erilaisten ”noitatohtorien” luo ja luostariin. Siellä käskettiin menemään kirkkoon. Pappi kysyi, noudatanko pääsiäispaastoa, mutta kun selitin, miten voimaton olin, hän antoi minulle synninpäästön, mutta ajoi ulos kirkosta, Irina kertoo.

Katolisesta kirkosta hän sai rukousnauhan, jota pyöritteli turhaan vuoden. Eräänä päivänä hän istui kotinsa pihamaalla epätoivoisena, itkien ja huutaen ulos tuskaa ja kipua. Juuri silloin ohitse meni naapuri. Yhtäkkiä Irina kuuli sanovansa: ”Ottakaa minut mukaan, minne sitten menettekin!”

Naapurit ottivat Irinan mukaansa karismaattisen seurakunnan tilaisuuteen, mihin olivat menossa. Irina pystyi siellä vain itkemään.

- Kävin siellä kahden viikon ajan ja sitten annoin pastorille luvan rukoilla puolestani. Siinä menin aivan kramppiin. Pastori sanoi korvaani, että huuda Jeesusta

”Ottakaa minut mukaan, minne sitten menettekin!”

avuksi. Tein niin ja kramppi laukesi. Naapuri oli antanut minulle Benny Hinnin videon, ja kotona katselin sitä. Kun Hinn rukoili siinä katsojien puolesta, tunsin, että jotain alkoi liikkua vatsassani. Jotain mustaa ja pahaa lähti sieltä ulos. Pikkuhiljaa aloin tervehtyä.

Sittenkin on toivoa

Vuonna 2005 Veijo vammautui vaikeasti liikenneonnettomuudessa.

- Lääkärit sanoivat, ettei toivoa paranemisesta ole. He eivät tien-

Olen kiitollinen Jumalalle, että hän on auttanut minua ymmärtämään, ettei tule antaa katkeruudelle sijaa, vaikka siihen näennäisesti syytä olisikin.

neet, että on olemassa Yksi, joka antaa tulevaisuuden ja toivon. Hänen kosketuksensa paransi minut yliluonnollisella tavalla.

Paraneminen ei ollut pelkätään fyysistä. Ihme tapahtui myös sisäisellä alueella.

- Pystyin antamaan anteeksi ihmiselle, joka juovuksissa ajassaan aiheutti vammautumiseni ja pakeni onnettomuuspaikalta. Olen kiitollinen Jumalalle, että hän on auttanut minua ymmärtämään, ettei tule antaa katkeruudelle sijaa, vaikka siihen näennäisesti syytä olisikin.

Veijo on saanut kokea, että elämän vaikeimpinakaan aikoina Jumala ei ole jättänyt yksin.

- Herra on johdattanut lähelle ni ihmisiä, joilla on ollut taivaallista viisautta auttaa, ei niinkään sanoilla vaan kuuntelemalla. He ovat olleet Jeesuksen kasvot ja hänen korvansa. Toivon, että voisin itsekin olla Jeesuksen armosta tuollainen kuuntelija ihmisten kärsimyksissä, Veijo pohtii.

Kutsu rukouspalveluun

Uskoontulonsa ja parantumisen jälkeen Irina koki, että Jumala antaa hänelle tehtävän romanien parissa.

- Se alkoi niin, että eräs romaninainen pyysi minua tulemaan heidän leiriinsä rukoilemaan. Menin peloissani ja epäluuloisena leiriin, jossa vastaanotto oli tyyliä ja epäystävällinen. Ihmettelivät,

mitä ”valkolainen” oli tullut urkkimaan.

Irinaa pyydettiin rukoilemaan sairaan lapsen puolesta. Sellaista hän ei ollut siihen mennessä tehnyt.

- Nyt vain oli pakko. Rukoilin ja kuume laski heti ja lapsi parani. Jumala teki monia ihmeitä tuossa työssä, ja saimme yllättäviltä tahoilta varoja ruokaan ja lääkkeisiin, joita veimme romaneille.

Parin vuoden kuluttua Jumala johdatti Irinan juutalaistyöhön, jota hän teki Suomeen muuttoonsa asti.

Toteutunut uni

Irina näki merkillisen unen viisi-toista vuotta sitten.

- Näin paljon lunta. Mieshenkilö, jonka kasvoja en nähnyt, sanoi, että ”sinä tarvitset kengät”. Seurakuntamme pastori näki minusta samanlaisen unen.

Kun Irina astui ensimmäisen kerran Suomen kamaralle lentokoneesta marraskuussa 2012, maassa oli paljon lunta. Eikä ole vaikea arvata, mitä Irinaa vastaanottamassa ollut Veijo sanoi ensimmäiseksi.

*Marja-Leena Nurminen/
Riitta Tolonen*

JAANA RUKOUSOPISSA

Muoniolainen **Jaana Jama** osallistui *Uskon askel -tapahtumaan*. Hänen kiinnostuksensa aiheeseen heräsi keväällä, kun hän katseli TV7:n lähetyksiä *Nouse Suomi -tapahtumasta*.

- Innostuin **Todd Whiten** kertomuksista, miten hän on rukoillut ihmisten puolesta esimerkiksi ostoskeskuksissa, Jaana kertoo.

Pian selvisi, että pohjoisesakaan palvelutapa ei ole aivan outo. Jaana sai yhteyden **Markus**

Peltolaan.

- Kysyin ensin, kelpaako yli viisikymppinen harjoittelemaan nuorempien kanssa.

Kun Jaanalla oli omia asioita Rovaniemelle, hän tapasi Markuksen ja **Jani Filpan**, jotka ensin kertoivat asiasta ja sitten veivät muoniolaisen kadulle.

- Minut pistettiin heti rukoilemaan! Oli hämmästyttävää, miten ihmiset olivat vastaanottavaisia, ja innostavaa, miten Jumala kosketti heitä ja paransi. Siitä lähtien minulla on ollut into tarjota rukousta kohtaamilleni ihmisille.

Vaivaavia kysymyksiä

Kokemuksen vähän karttuessa nousi esiin kysymyksiä.

- Miksi Jumala ei paranna kaikkia? Onko minulla liian vähän uskoa? Pitäisikö rukoilla enemmän yksinäisyydessä? Opettaako Jumala minulle jotain sillä, että ihmiset eivät aina parane? Kuinka monta kertaa pitäisi rukoilla?

Uskon askel -tapahtuma oli Jaanan kohdalla juuri sopivaan aikaan. Opetuksissa hän sai vastauksia moniin kysymyksiinsä.

- Meitä rohkaistiin luottamaan, että Jumala on antanut lahjat ja valmiudet palveluun, tuntui pa meistä siltä tai ei. Se rohkaisi tarttumaan toimeen itsensä tarkkailun sijaan.

- En enää tuskaile, miksi kaikki ei parane. Se on Jumalan vastuulla ja täysin hänen työtään. Haluan vain olla kanavana ja totella Jeesuksen käskyä. Luotan siihen, että Pyhä Henki antaa oikeat sanat.

Uskon askel -tapahtuman käytännön harjoittelu vahvisti Jaanan intoa tarjota rukousta ihmisille.

- Yksi ystäväni jäi rukoilemaan puolestamme, kun me muut lähdimme pareittain kadulle. Koin ihanan vapauden kohdata ihmisiä, jännitys oli täysin poissa. Ih-

miset olivat yllättävän valmiita juttelemaan ja lähes kaikki antoivat rukoilla puolestaan.

Muutamit kohtaamiset jäivät erityisesti Jaanan mieleen.

- Eräs vanhempi mies, joka liikkui rollaattorilla, iloitsi selvästi kohtaamisesta. Jumala antoi tavallan rakkauden häntä kohtaan ja sain halata häntä monta kertaa.

- Väkijoukossa huomio kiinnitettiin erääseen ihmiseen, ja tuntui, että Jumala kehotti rukoilemaan hänen puolestaan. Kerroin sen hänelle ja hän liikkui silmännähdessä rukouksen aikana. Kerroin, miten paljon Jumala häntä rakastaa.

- Yksi löytynyt avain 'johdatti' meidät RAY:n pelaamoon. Siellä oli yksi ainoa asiakas, jonka vairojen puolesta saimme rukoilla.

Altis ja avoin

Muonion luterilaiseen seurakuntaan kuuluva Jaana on ollut uskossa 17-vuotiaasta lähtien. Hän kertoo, että viimeisen puolentoista vuoden ajan Jumala on vetänyt häntä lähempään yhteyteen kanssaan ja uudistanut uskoa. Samalla silmät ja sydän ovat avautuneet toisille ihmisille.

- Ajattelen, että jos miehen suosittu olemaan Jumalan työkaluna, kuka sitten tuo evankeliumin niille, joita Jumala johdattaa tielleni. Haluan olla altis ja avoin kuulemaan ja tottelemaan. Olen saanut siitä paljon iloa ja elämäni tuntuu tosi mielekkäältä ja jopa jännittävältä!

Jaana lisää, että kielillä puhumisen lahja on saanut uuden merkityksen.

- Kielillä puhuminen valmistaa ihmisten kohtaamista. Jumala tietää etukäteen, keitä tapaan ja voi rukoilla kauttani heidän puolestaan. Huomaan, että se toimii.

Riitta Tolonen

Uskon askel -tapahtuma

Tapahtumassa pyrittiin opettamaan, miten ihmisiä voidaan kohdata yksinkertaisen rukouksen avulla. Tätä kautta voi syntyä aito kiinnostus ja mahdollisuus kertoa Jumalan suunnitelmasta ihmisen elämään. Tavoitteena on elämäntapa, jossa on luonnollista tarjota rukousta ihmisten tarpeissa ja ongelmissa.

Opetuksessa painotettiin, että Jumala tekee varsinaisen työn. Uskon askel on se, että menee ihmisen luo kysymään, onko hänellä asioita, joiden puolesta voisi rukoilla. Lähestytään kohteliaasti ja rukoillaan lyhyesti ja kerrotaan myös, jos Jumala antaa tiedon sanoja ihmisen elämästä. Jumala vastaa rukoukseen tahtomallaan tavalla.

Rovaniemen Wanhat markkinat -tapahtuman takia kaupungilla oli tavallista enemmän väkeä. Uskon askeleita opettelevat hajaantuivat perjantai-iltana ja kahteen otteeseen lauantaina pareittain tarjoamaan rukousapua ihmisille. Kadulta palattiin jakamaan harjoittelun kokemuksia.

Opettajina toimivat **Jani Filppa** vapaaseurakunnasta, **Tuomas Ahola** helluntaiseurakunnasta ja **Markus Peltola**. Nuoret miehet ovat yhdessä parin vuoden ajan harjoitelleet ihmisten puolesta rukoilemista Rovaniemen kaduilla erityisesti viikonloppuiltaisin. Osallistujia oli parikymmentä.

Tapahtumalle on tarkoitus järjestää jatkoa.

VIKKO-OHJELMA ROVANIEMEN VAPAASEURAKUNTA

VIKKOJUHLA Sununtaina klo 16

Ylistystä, opetusta, yhteyttä, rukousta.
Lopussa tee-/kahvihetki.

PERHEKERHO Keskiviikkona klo 10-13

Pienten lasten ja heidän vanhempiensa vapaamuotoinen päivähetki. Yhteistä keskustelua, lasten leikkiä, virikkeitä kasvatukselta ja vanhemmuudelta, pientä purtavaa.

ALFA-KURSSI Keskiviikkona klo 18

Käytettävissämme on "kevyempi" ja notkeampi muttei alempilaatuinen versio Alfaa.

LASTEN KERHO Torstaina klo 17-18

Lapsia ohjataan Jumalan tuntemiseen lauluin ja opetuksin, tanssin ja erilaisten tekemisten välityksellä.

www.rovaniemi.svk.fi

Vapaakirkon
Lapin lähetys
PL 198
13101 Hämeenlinna

123576

Posti Green

ROVANIEMEN VAPAASEURAKUNTA
Vartiokatu 14-16 L 2, 96100 Rovaniemi
Puh. 040 529 5985
E-mail: rovaniemi@svk.fi
Internet: www.rovaniemi.svk.fi
Lapin lähetysten yhdyshenkilö:
Riitta Tolonen
Metsärinne 5 A, 96910 Rovaniemi
Puh. 040 778 2383
E-mail: riitta.tolonen@kotikone.fi

SODANKYLÄN VAPAASEURAKUNTA
Lompolontie 1, 99600 Sodankylä
Lapin lähetysten yhdyshenkilö:
Markku Kettunen
Ahmakaarre 5 B 4, 99555 Luosto
Puh. 040 738 7087
E-mail: markku.kettunen@pp9.inet.fi

TORNION VAPAASEURAKUNTA
PL 18 (Saarenpäänkatu 20), 95401 Tornio
E-mail: marru_nurminen@hotmail.com
Lapin lähetysten yhdyshenkilö:
Marja-Leena Nurminen
Uusikatu 8 B 21, 95400 Tornio
Puh. 040 541 9411

Lappilehden aineisto:
pekka.tolonen@kotikone.fi

*Sinulla on mahdollisuus tukea työtä Lapin lähetysten
alueella. Allaolevilla viitenumeroilla voit osoittaa tukesi
jollekin Lapin vapaaseurakunnalle tai kaikille yhteisesti.
Kiitos lahjastasi!*

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	F179 2047 1800 1401 04	BIC: NDEAFIHH	TILISIIRTO GIRERING Vain kotimaan maksuliikenteessä Endas för inrikesbetalningsförmedling	
Saaja Mottagare	Suomen Vapaakirkko PL 198 13101 HÄMEENLINNA		KANNATUKSENI LAPIN LÄHETYKSELLE	
Maksaja Betalare			Rovaniemen viite 72200 30044 Sodankylän viite 72300 30047 Tornion viite 72400 30040 Yhteinen viite 710 30041	
Allekirjoitus Underskrift			KIITÄMME TUESTASI!	
Tilityt nro Från konto nr			Viitenro Ref.nr	
			Eräpäivä Förf.dag	EUR